

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00
F: 01 478 39 00
E: gfu.fu@gov.si
www.fu.gov.si

DAVEK OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB **Davčna osnova – rezervacije**

Vprašanja in odgovori

1. izdaja, april 2017

KAZALO

1 SPLOŠNO	3
2 REZERVACIJE DAVČNO PRIZNANE V CELOTI	3
2.1 REZERVACIJE – DAVČNO PRIZNAN ODHODEK (20. 12. 2007).....	3
2.2 PRIZNAVANJE REZERVACIJ ZA FINANČNA JAMSTVA ZA POKRIVANJE STROŠKOV ZAPIRANJA ODLAGALIŠČA IN STROŠKOV, KI BODO NASTALI ŠE 30 LET PO ZAPRTJU ODLAGALIŠČA (22. 11. 2011).....	4
3 AKTUARSKI IZRAČUN, AKTUARSKE OBRESTI, AKTUARSKI DOBIČKI/IZGUBE	6
3.1 DAVČNA OBRAVNAVA AKTUARSKIH OBRESTI V OKVIRU VREDNOTENJA REZERVACIJ (28. 4. 2015).....	6
3.2 PORABA IN ODPIRAVA REZERVACIJ OBLIKOVANIH NA PODLAGI AKTUARSKEGA IZRAČUNA (6. 11. 2015).....	6
3.3 DAVČNA OBRAVNAVA REZERVACIJ PRIPOZNANIH V DRUGEM VSEOBSEGAJOČEM DONOSU (7. 3. 2016).....	7

1 SPLOŠNO

V skladu z [Zakonom o davku od dohodkov pravnih oseb \(ZDDPO-2\)](#) se ob oblikovanju rezervacij iz 20. člena priznajo odhodki, ki ustrezajo znesku 50% oblikovanih rezervacij. Preostalih 50% odhodkov se prizna ob porabi rezervacij.

Rezervacije oblikovane v skladu s SRS oz. MSRP, ki v drugem odstavku 20. člena niso izrecno naštet, so na podlagi splošne določbe 12. člena ZDDPO-2, davčno priznane v celoti.

Za rezervacije po 20. členu ZDDPO-2 se štejejo rezervacije za dana jamstva ob prodaji proizvodov ali opravitvi storitev, rezervacije za reorganizacijo, rezervacije za pričakovane izgube iz kočljivih pogodb, rezervacije za pokojnine, rezervacije za jubilejne nagrade in rezervacije za odpravnine ob upokojitvi. Pogojne dolgoročne obveznosti se ne štejejo za rezervacije.

Odprava rezervacij iz 20. člena, se v davčnem obdobju upošteva na način, da se iz davčne osnove izvzamejo prihodki iz odprave teh rezervacij v delu, v katerem oblikovanje rezervacij ni bilo priznано kot odhodek.

Rezeravcije pri bankah, borzno posredniških družbah in zavarovalnicah pa določa 34. člen ZDPPO-2. Primeroma, rezervacije ki jih mora oblikovati banka glede na posebna tveganja, se pripoznajo banki kot odhodek v obračunanih zneskih, vendar največ do višine, ki jo določa zakon, ki ureja bančništvo.

V nadaljevanju so zbrana vprašanja zavezancev v zvezi z rezervacijami in odgovori na ta vprašanja. V odgovorih so navedbe Slovenskih računodskih standardov 2006¹.

2 REZERVACIJE DAVČNO PRIZNANE V CELOTI

2.1 REZERVACIJE – DAVČNO PRIZNAN ODHODEK (20. 12. 2007)

Glede na to, da je v 20. členu [Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb \(ZDDPO-2\)](#), ki omejuje priznavanje odhodkov iz naslova rezervacij na 50 % oblikovanega zneska, v drugem odstavku tega člena določeno, da se za rezervacije po tem členu štejejo rezervacije za dana jamstva ob prodaji proizvodov ali opravitvi storitev, rezervacije za reorganizacijo, rezervacije za pričakovane izgube iz kočljivih pogodb, rezervacije za pokojnine, rezervacije za jubilejne nagrade in rezervacije za odpravnine ob upokojitvi, je zavezanec vprašal ali so rezervacije, ki jih gospodarska družba oblikuje v skladu s splošnimi pogoji iz SRS 10, vendar pa ne spadajo med tiste rezervacije, ki so izrecno naštet v drugem odstavku 20. člena ZDDPO-2, davčno priznane ali ne?

Posredovan je bil odgovor:

Rezervacije, ki so taksativno naštet v drugem odstavku 20. člena ZDDPO-2, so priznane v višini 50 % oblikovanih rezervacij, rezervacije, oblikovane v skladu s SRS (2006)² oziroma MSRP, ki v drugem odstavku 20. člena niso izrecno naštet, pa so, na podlagi splošne določbe 12. člena ZDDPO-2, davčno priznane v celoti.

¹ Slovenski računovodski standardi – SRS (Uradni list RS, št. 118/05, 10/06 – popr., 58/06, 112/06 – popr., 3/07, 12/08, 119/08, 1/10 – popr., 80/11, 2/12 in 64/12)

² Slovenski računovodski standardi – SRS (Uradni list RS, št. 118/05, 10/06 – popr., 58/06, 112/06 – popr., 3/07, 12/08, 119/08, 1/10 – popr., 80/11, 2/12 in 64/12)

Po določbah SRS 10 (2006) in MRS 37 se namreč rezervacije oblikujejo tudi za druge namene in ne le za namene, ki so našteti v drugem odstavku 20. člena ZDDPO-2. Tako se v skladu z računovodskimi standardi rezervacija pripozna, če:

- a) obstaja zaradi preteklega dogodka sedanja obveza;
- b) je verjetno, da bo pri poravnavi obveze potreben odtok dejavnikov, ki omogočajo gospodarske koristi; in
- c) je mogoče zanesljivo oceniti znesek obveze.

Za rezervacije, katere je davčni zavezanec v skladu s SRS 10 (2006) ali MRS 37 ali na podlagi druge zakonske obveze, dolžan oblikovati, ni pa jih mogoče uvrstiti v katero od rezervacij, navedenih v drugem odstavku 20. člena ZDDPO-2, ki določa, katere rezervacije se obravnavajo po tem členu, in se priznajo kot odhodek le v višini 50 %, menimo, da je oblikovanje teh rezervacij lahko v celoti davčno priznan odhodek. Če ZDDPO-2 namreč ne vsebuje posebnih določb glede posameznih vrst odhodkov, potem se ti odhodki priznajo v zneskih, obračunanih v skladu z računovodskimi standardi.

Ker drugi odstavek 20. člena ZDDPO-2 določa, da se za rezervacije po tem členu štejejo le rezervacije za dana jamstva ob prodaji proizvodov ali opravitvi storitev, rezervacije za reorganizacijo, rezervacije za pričakovane izgube iz kočljivih pogodb, rezervacije za pokojnine, rezervacije za jubilejne nagrade in rezervacije za odpravnine ob upokojitvi, v skladu s SRS 10 (2006) in MSRP pa so davčni zavezanci dolžni oblikovati tudi druge vrste rezervacij, so zneski teh rezervacij ob oblikovanju v celoti davčno priznan odhodek. *Pri tem je potrebno dodati, da bo davčni organ v vsakem konkretnem primeru presojal, ali so izpolnjeni pogoji za oblikovanje rezervacij, ki so določeni z računovodskimi standardi.*

Izjema od takšne ureditve so posebne rezervacije pri bankah, borzno posredniških družbah in zavarovalnicah (34. člena ZDDPO-2), ki so jih le-te dolžne oblikovati glede na določbe zakona, ki ureja bančništvo, zakona, ki ureja trg vrednostnih papirjev in zakona, ki ureja zavarovalništvo.

2.2 PRIZNAVANJE REZERVACIJ ZA FINANČNA JAMSTVA ZA POKRIVANJE STROŠKOV ZAPIRANJA ODLAGALIŠČA IN STROŠKOV, KI BODO NASTALI ŠE 30 LET PO ZAPRTJU ODLAGALIŠČA (22. 11. 2011)

Zavezanec je navedel, da je v skladu s spremembami in dopolnitvami Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih³ (Uradni list RS, št. 32/06, 98/07, 62/08 in 53/09), sprejetimi v letu 2009, na podlagi katerih mora upravljavec odlagališč zagotoviti zbiranje sredstev za gradnjo, obratovanje, zapiranje in izvajanje ukrepov po zaprtju odlagališča ter za pokrivanje stroškov finančnega jamstva v letu 2010 oblikoval potreben znesek rezervacij za finančna jamstva za pokrivanje stroškov zapiranja odlagališča in stroškov, ki bodo nastali še 30 let po zaprtju odlagališča. Zavezanec je upravljavec odlagališča odpadkov, ki ga ima v poslovnem najemu. Višina finančnega jamstva se je v letu 2010 izračunala na podlagi metodologije, predpisane v Prilogi 9 navedene Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih. Oblikovane rezervacije za stroške finančnega jamstva v letu 2010 je v davčnem obračunu izločil iz davčno priznanih odhodkov v višini 50 %.

Z vidika Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb je zavezanec vprašal, ali je ravnal pravilno oziroma ali se stroški iz naslova teh rezervacij lahko priznajo v celoti.

Posredovan je bil odgovor:

Rezervacije, ki jih upravljavec odlagališča ugotovi v predpisani letni višini finančnega jamstva za zapiranje odlagališča odpadkov v skladu z Uredbo o odlaganju odpadkov na odlagališčih, se

³ sedaj veljavna Uredba o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 10/14, 54/15 in 36/16)

glede na to, da v drugem odstavku 20. člena ZDDPO-2 niso izrecno naštet, obravnavajo po splošni določbi 12. člena ZDDPO-2 in priznajo v znesku, ugotovljenem v izkazu poslovnega izida v skladu z računovodskimi standardi. Na podlagi četrtega odstavka 45. člena Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih je upravljavec odlagališča (pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je odgovoren za odlagališče in ga upravlja v času njegovega obratovanja, med izvedbo zapiralnih del in po njegovem zaprtju) dolžan zagotoviti zbiranje sredstev za gradnjo, obratovanje, zaprtje in izvajanje ukrepov po zaprtju odlagališča in za pokrivanje stroškov finančnega jamstva v obliki ločene postavke, ki jo obračuna ob prevzemu odpadkov na odlaganje. Merila za določitev letne višine finančnega jamstva, ki ga je treba zagotoviti v posameznem letu obratovanja odlagališča glede na načrtovano letno količino odlaganja odpadkov, so določena v prilogi 9 te uredbe (v 2. točki je opredelitev osnovnih podatkov odlagališča, ki so pomembni za izračun višine finančnega jamstva, v 6. točki pa določitev višine finančnega jamstva, ki ga je treba zagotoviti letno v času odlaganja na odlagališču).

V skladu z 12. členom Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-2 (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10 in 59/11) se pri ugotavljanju davčne osnove (dobička) zavezanca upoštevajo prihodki in odhodki, kot se ugotovijo v izkazu poslovnega izida oziroma letnem poročilu, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in poslovni izid, na podlagi zakona in v skladu z njim uvedenimi računovodskimi standardi, če ta zakon ne določa drugače. Priznavanje prihodkov in odhodkov za davčne namene je tako v osnovi povezano s pogoji za pripoznavanje in merjenje prihodkov in odhodkov na podlagi računovodskih standardov, če z zakonom ni določeno drugače.

Računovodsko so rezervacije obravnavane v SRS 10 (2006)⁴ – Rezervacije in pasivne časovne razmejitve, SRS 35 (2006)⁵ pa obdeluje posebnosti računovodskega spremljanja gospodarskih javnih služb. Za pojasnjevanje SRS⁶ je pristojen Slovenski inštitut za revizijo, samo podjetje pa je po SRS 10.11.(2006)⁷ pristojno, da v svojem aktu določi računovodske usmeritve za pripoznavanje rezervacij.

V 20. členu ZDDPO-2 je določena posebna davčna obravnava rezervacij. V skladu s prvim odstavkom tega člena se pri ugotavljanju davčne osnove oziroma priznavanju odhodkov zavezanca rezervacije, oblikovane v skladu z 12. členom tega zakona, priznajo kot odhodek v višini 50 % oblikovanih rezervacij, razen če s tem zakonom ni določeno drugače. Nevtralna davčna obravnava je s časovnega vidika urejena v tretjem odstavku, in to tako, da se v naslednjih davčnih obdobjih odprava in poraba teh rezervacij, ki niso bile priznane kot odhodek, upošteva na način, da se iz davčne osnove izvzamejo prihodki iz odprave ali porabe rezervacij v delu, v katerem oblikovanje rezervacij ni bilo priznано kot odhodek, oziroma se priznajo odhodki iz porabe rezervacij v delu, v katerem oblikovanje rezervacij ni bilo priznано kot odhodek.

V drugem odstavku 20. člena ZDDPO-2 je izrecno določeno, da se za rezervacije po tem členu štejejo rezervacije za reorganizacijo, rezervacije za dana jamstva ob prodaji proizvodov ali opravitvi storitev, rezervacije za pričakovane izgube iz kočljivih pogodb, rezervacije za pokojnine, rezervacije za jubilejne nagrade in rezervacije za odpravnine ob upokojitvi. Pogojne dolgoročne obveznosti se ne štejejo za rezervacije.

Navedeno pomeni, da se druge rezervacije, ki jih zavezanec oblikuje v skladu s splošnimi pogoji iz SRS 10, vendar pa ne spadajo med rezervacije za namene, ki so izrecno naštet v navedenem drugem odstavku 20. člena ZDDPO-2, pri ugotavljanju davčno priznanih odhodkov upoštevajo na podlagi splošne določbe 12. člena tega zakona.

⁴ Slovenski računovodski standardi – SRS (Uradni list RS, št. 118/05, 10/06 – popr., 58/06, 112/06 – popr., 3/07, 12/08, 119/08, 1/10 – popr., 80/11, 2/12 in 64/12)

⁵ sedaj veljavni SRS 32 (2016)

⁶ Slovenski računovodski standardi

⁷ sedaj veljavni SRS 10.9. (2016)

3 AKTUARSKI IZRAČUN, AKTUARSKÉ OBRESTI, AKTUARSKI DOBIČKI/IZGUBE

3.1 DAVČNA OBRAVNAVA AKTUARSKIH OBRESTI V OKVIRU VREDNOTENJA REZERVACIJ (28. 4. 2015)

Aktuarsko vrednotenje oziroma aktuarski izračun na podlagi katerega podjetje oblikuje rezervacije za jubilejne nagrade in odpravnine je sestavljen tudi iz izračuna aktuarskih obresti. Logika aktuarskih obresti je, da vsak dan, ko delavec dela, dejansko zasluži tudi del jubilejne nagrade oziroma odpravnine (glavnica). Ker se bodo te izplačale šele čez leta, ko delavec izpolni zakonske pogoje, aktuarji na znesek oblikovanih rezervacij gledajo kot na glavnico (znesek, ki ga delavec »zasluži« s svojim delom) in na obresti (znesek, ker se delavec »odpoveduje« takojšnjemu izplačilu glavnice). Zavezanec je vprašal ali se opisane (aktuarske) obresti davčno obravnavajo kot rezervacije v skladu z 20. členom [Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb \(ZDDPO-2\)](#) (v času oblikovanja davčno priznane v višini 50%) ali kot stroški oziroma odhodki za obresti (ob izpolnjevanju drugih pogojev davčno priznani v višini 100%). Zavezancu je bilo odgovorjeno:

Razmejevanje zneskov rezervacij za jubilejne nagrade in odpravnine na glavnico in obresti je narejeno za namen aktuarskega izračuna. Dejansko delodajalec in delavec glede jubilejnih nagrad in odpravnin nikakor nista v posojilnem razmerju. Delavec je do jubilejne nagrade in odpravnine upravičen le ob izpolnitvi pogojev. V kolikor bo npr. zamenjal službo, mu delodajalec nikakor ni dolžan plačati jubilejnih nagrad in odpravnin v delu, ki jih je »zaslužil« s svojim dotedanjam delom. Ker v obravnavanem primeru po vsebini ne gre za posojilno razmerje ni podlage za pripoznanje odhodkov za obresti. Aktuarske obresti so po vsebini sestavni del zneska rezervacij. Posledično se odhodki iz tega naslova obravnavajo v skladu z 20. členom ZDDPO-2.

3.2 PORABA IN ODPRAVA REZERVACIJ OBLIKOVANIH NA PODLAGI AKTUARSKEGA IZRAČUNA (6. 11. 2015)

Zavezanec, ki vodi knjige po Slovenskih računovodskih standardih, oblikuje, porablja in odpravlja rezervacije za odpravnine ob upokojitvi po Slovenskem računovodskem standardu 10 – Rezervacije SRS 10 (2006)⁸ in Mednarodnem računovodskem standardu 19 (MRS 19) na katerega se SRS 10 sklicuje.

Rezervacije oblikovane, porabljene oziroma odpravljene na podlagi aktuarskega izračuna se ne izračunavajo na ravni posameznega zaposlenega ampak na ravni celotne populacije, na kateri se aktuarske predpostavke (umrljivost, fluktuacija...) lahko upoštevajo. Zavezanec na podlagi odhodov v pokoj ali prenehanj delovnih razmerij zaradi drugih razlogov porablja oziroma odpravlja rezervacije, ki so bile oblikovane v preteklih obdobjih, vključno z obdobji v katerih rezervacije za davčne namene niso bile priznane v višini 50 %, kot to velja po sedanji zakonodaji. Ker ob odhodu zaposlenega družba ne ve kolikšen del rezervacij oblikovanih v preteklih obdobjih na podlagi aktuarskega izračuna se nanaša konkretno nanj, je zavezanca zanimalo, ali lahko družba za davčne namene rezervacije, oblikovane na podlagi aktuarskega izračuna, obravnava na način, da porablja oziroma odpravlja le-te od najstarejše proti najmlajši.

Zavezanca je zanimalo tudi mnenje FURS-a o stališču aktuarja, da se rezervacij za odpravnine ob upokojitvi ne odpravlja na podlagi dejanskih okoliščin kot so odpoved zaposlitve po volji zaposlenega ali smrt zaposlenega, če je vpliv teh okoliščin na višino oblikovanih rezervacij že zajet v aktuarskem izračunu, na podlagi katerega se redno letno vrednotijo rezervacije. Podan je bil odgovor, ki je naveden v nadaljevanju.

⁸ Slovenski računovodski standardi – SRS (Uradni list RS, št. 118/05, 10/06 – popr., 58/06, 112/06 – popr., 3/07, 12/08, 119/08, 1/10 – popr., 80/11, 2/12 in 64/12)

V primerih porabe in odprave rezervacij, oblikovanih na podlagi aktuarskega izračuna, ko zavezanec ne ve koliko le-teh je bilo oblikovano na ravni posameznega zaposlenega in posledično ne more vedeti koliko jih je bilo oblikovanih za posameznega zaposlenega v posameznem davčnem obdobju, se postavlja vprašanje, katere rezervacije odpraviti oziroma porabiti glede na obdobje njihovega oblikovanja z vidika dejstva, da le-te niso bile enako davčno obravnavane. Logično se ponujata dve metodi, in sicer zaporedna metoda oziroma poraba in odprava od najstarejše do najmlajše rezervacije ali sorazmerna metoda, pri kateri se rezervacije iz posameznih obdobj zmanjšajo v enakem deležu. Obe metodi sta z davčnega vidika sprejemljivi, pravilno pa je, da izbrano metodo zavezanec opredeli v svojem internem aktu o računovodstvu in jo brez utemeljenih razlogov ne spreminja.

Rezervacije, vključno z rezervacijami za odpravnine ob upokojitvi, zavezanci oblikujejo, porabljajo in odpravljajo v skladu z določili SRS 10 in MRS 19. Vprašanje na kakšen način zagotoviti, da so rezervacije oblikovane v poslovnih knjigah in bilanci stanja zavezanca v ustreznem znesku, zato neposredno ni v pristojnosti Finančne uprave Republike Slovenije. Zavezanec mora oblikovati rezervacije v višini sedanje vrednosti izdatkov, po pričakovanih potrebnih za poravnavo bodočih obveznosti. Na pričakovane obveznosti pa med drugimi vplivata tudi smrtnost in fluktuacija zaposlenih. Oba faktorja izvirno zmanjšujeta potrebno višino oblikovanih rezervacij in logično je, da je potrebno njun vpliv upoštevati zgolj enkrat. V kolikor je aktuar višino rezervacij že ustrezno prilagodil glede na pričakovano smrtnost in fluktuacijo zaposlenih, bi dodatna odprava rezervacij ob dejanski smrti ali odhodu zaposlenega po njegovi volji lahko imelo za posledico prenizko oblikovan znesek rezervacij glede na pričakovane bodoče obveznosti iz naslova odpravnin ob upokojitvi.

3.3 DAVČNA OBRAVNAVA REZERVACIJ PRIPOZNANIH V DRUGEM VSEOBSEGJOČEM DONOSU (7. 3. 2016)

Posredovano je bilo vprašanje, kako se v skladu z novim 15.a členom ZDDPO-2M⁹ pravilno davčno obravnavajo rezervacije pripoznane v drugem vseobsegajočem donosu. Zavezanca je še posebej zanimalo, kdaj vplivajo na davčno osnovo aktuarski dobički, ki nastanejo pri preračunu rezervacij za odpravnine ob upokojitvi.

Z novelo ZDDPO-2M¹⁰ je pričel veljati 15.a člen, ki pravi, da se pri ugotavljanju davčne osnove zneski rezervacij, ki se ne pripoznajo v izkazu poslovnega izida, temveč v izkazu drugega vseobsegajočega donosa, vključijo v davčno osnovo ob smiselni uporabi pogojev iz 20. člena tega zakona. Smiselno uporabo pogojev je v praksi potrebno razumeti na način, da ima oblikovanje, odprava (vsebinsko oslabitev) in poraba rezervacij iz 15.a člena enake davčne posledice kot oblikovanje, odprava in poraba rezervacij iz 20. člena ZDDPO-2.

Kot posledica sprejetja 15.a člena ZDDPO-2 je bil dopolnjen Pravilnik o davčnem obračunu¹¹, natančneje vsebina in metodologija polj 11.5 in 11.6 davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb. Vsebina polja 11.5 se je razširila na povečanje davčne osnove za delež zneska odprave rezervacij, pripoznanih v drugem vseobsegajočem donosu, ki je zmanjševal davčno osnovo ob oblikovanju. Z drugimi besedami odprava rezervacij na podlagi aktuarskega dobička povečuje davčno osnovo v višini v kateri so rezervacije, ki se odpravljajo, zmanjševale davčno osnovo ob oblikovanju. V praksi to pomeni, če se odpravljajo rezervacije (oblikovane prek izida ali kapitala), ki so bile ob oblikovanju priznane v višini 50%, je potrebno ob aktuarskem dobičku, davčno osnovo za DDPO povečati v višini 50% zneska slabitve. Če pa se npr. odpravljajo

⁹ Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14, 23/15 in 82/15)

¹⁰ Zakon o dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS št. 82/15)

¹¹ Pravilnik o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 109/13, 83/14 in 101/15)

rezervacije oblikovane prek kapitala, ki so bile oblikovane v letu 2014 in na davčno osnovo niso imele vpliva, tudi njihova odprava davčne osnove ne povečuje. S sprejetjem 15.a člena ZDDPO-2 aktuarski dobički torej povečujejo davčno osnovo v obdobju v katerem se odpravljajo rezervacije na tej podlagi. Zapisano velja pod pogojem, da so rezervacije na katere se odprava nanaša ob oblikovanju davčno osnovo zmanjševale.

Vsebina polja 11.6 se je dopolnila z zmanjšanjem davčne osnove za 50% zneska oblikovanih rezervacij, pripoznanih v drugem vseobsegajočem donosu, oziroma za delež zneska porabljenih rezervacij, pripoznanih v drugem vseobsegajočem donosu, ki ob oblikovanju ni zmanjševal davčne osnove. V praksi to pomeni, da se ob aktuarski izgubi davčna osnova zmanjša za 50% zneska dodatno oblikovanih rezervacij prek kapitala. Za preostalih 50% se davčna osnova zmanjša ob porabi tako oblikovanih rezervacij. V primeru porabe rezervacij oblikovanih prek kapitala v letu 2014, ki na davčno osnovo ob oblikovanju niso imele vpliva, se davčna osnova ob porabi zmanjša v višini celotnega zneska porabe.